

Yri Kuski Hengellinen

W J K S J,

Yhden Jumalan Lapsen
Suolemaan valmistuksesta, sillä
otollisella ajalla /

Se on :

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta
ja elämästä Uskosta, ja Jumalisesta elämästä
kerrasta harjoitus sydämellisen ylösherämisen jälke-
ten; ynnä ajan waarin ottamisesta, ja autun-
den wälkappalitten oikein käyttämisestä, odo-
tuksesta Jesuksen tulemisen ja wjmeisen
ilmoituksen perän.

Siis myös,

Toinen

W J K S J,

Jumalattoman erosta tä-
stä maailmasta /

Joca Ruokhin kielestä on Suomeksi kääntö-
ty ja enätty, juruttomille waroitukseksi; jota Wir-
ret nyt ynnä, tarpellisen ylise cahomisen jälkeen,
Pääsiäisen edellä Wuonna 1749

On Prantijn audanut,

CHRENIUS.

Ensimmäinen Virsi.

W. c. Käy nyt Sielun caitel mielel 2c.

I.
Jesu sinull caiken waiwan Aina wai-
kias walitan. Eukun olet minun
Laiwaan Aiwon oikiaan haminaan:
Werelläs mun lunastit, Sanallas mun omis-
sit, Herätit mun parannukseen, Armos cans-
sa tulit auyen.

2. Cuollun olin surkeudes Epäuscos hirmui-
ses, Oman mielen rackaudes Surutoinen syn-
nin ties, ilman pelwot waelstin, Armon wa-
lon hyljäisin. Epäusco tämän teki, Cuollen
uscon myötämäki.

3. Sinun armos Jesu huusi: Käännny,
Käännny syndinen, Parannusen elo uusi On-
sull aiwan tarpeinen: Ostan' olen werellän,
Sinun aiwan syndisen. Käännä, Käännä,
nijs saat elä Täällä ens' st, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni, Jesu racas, Käwi läpi sy-
dämen: Nijs myös tundon, joca macais He-
räis ylös hirmuinen, Lain cautta caubiar Syn-
din tundui cuolemay; Elon autuus w
puuttuis, Sielun suri, syndijn

Hengen duomio

ein walhesoen, Sulleis ulos hengen! woima,
cuollex löysin iken aiwan.

6. Täsä murhes, JESu jalo, Sinun Hen-
ges armias Evangeliumist toi walon, löytä-
ni hawoijas, Uscou cautta elämän, Logos,
armon istuimen, Weresäs, o JESu Christie,
Uscou cautta, ilman estet.

7. Jolla duomio wäldetyri Tulis, ja myös
cadotus, Elon autuus cohdaturi, Cuolos an-
sios lunasius; Sinne rienjin murhetan, Uscou
halull, sijnä saan Armon elon JESuresta, E-
läwäjä uscou tiesä.

8. Täsä Judau Jalopeuras löysi Eielun
hunajat, Sinä, JESu, olit teuras Edestäni:
Sinä saat Erywäisen lambaan Eijn, Ollens
sa otit nijn, saatit laumaan uscouwaisen, Elon
annoit eläwäisen.

9. Sillä cose' mä haluifesi Armos läyrim
ferjämään, JESus, synnin duomioit päätä,
Tundon rauhoitt' elämään, Synnin' annoit
andey null, Werens woiman andoi tull' Syn-
nämeni puhdisturex, Elon uuden ratemuro.

10. Tämä tundui armo suuri Walos, ar-
mon elämäs, Uscos, tunnon rauhas suuret, Ke-
wion löythyis sydämes, JESures; ei maailmas
Eikä synnis caivalas; JESus rakkauhell täytti
Sydämen, ja armon näviti.

11. Syndein sitet calcki cakkels, Wawaay
pääsin hawoijas, Epäuscou orjus ratkeis, Hen-
gen usco mircoisi taas: Josa löydän elämän;
Sinus JESu suloisin: Henges hundan Abba
Jsa, Kacas JESu uscou lisä!

);(2

12. JES.

12. Jesu, anna sydämeni sinun tygös walo
waa, Geiso aina edesäni Wastan HErran
duomiota: Sinun weres Sominnos Ehytä
Sielu elandons, Sydän elä uscos airwan Be
res woimast tiellä taiwan.

13. Mut' nyt Jesu heikkouden, Maa tiel
lä peljättä, Ei mun oman surkeuden, Minu
tuskist säilytä; Jesu siis mua autiele Armo
sas ain saattete, anna woima, tue, wahwist,
Werelläs ain pese, puhdist!

14. Sinun haldus annan Sielun, Sinull
uhran sydämen, Sinull taiton, tahton, mie
len, Ja caick ruumin jäsenen, Silmän, eor
wan, kielen, suun, Weres ansiol on sinun,
Käten, jalcan, caicki huomaas Jätän Jesu,
hengen suomas.

15. Pyhit eroit caicki caickis, Tiestä Zuma
lattomain Henges woimal wahwist waicut
Caitaa tiet' ett' culjen ain, Joca saatta elä
mään Uhtaan portin läpihen, Että HErraa
taidan palwell, Kewäl, suwel, syryll, talwel.

16. Joca päivä, joca hetki, Henges ja myös
totudes, wälttää epäuscon retke, Uscon tiesä es
läwäs, Eläwätä Jumalat Palwelisin lacka
mat, Täällä ens' st ja sitten siellä, Cosca woit
to cuollon niele.

17. HErran nimee sydämesän Mut' ett' ai
na pyhitän, HErran sanan; uscon tiesä Ka
castan: ja petoyen Wäldän pahon mailman,
Pahennuren cauhian: Sanas walon jalcaim
eteen Wahwist, niin en pelkä ketaän.

18. Wanhemmat niin cunnias pidän Jul
maa siju wäldän myös, Cankatäymist hyljän
nijs

nijden, Jotca eufke fynnin yös, walfistettu ar-
mollas; Aruullas mu wahwift taas Eihan saa-
staisutta wastan. Werelläs mun olet ostan.

19. Wääräst calust elaturest, Mua, JEsu,
warjele, Pahain himoin lieuturet Tucauta,
suojele Wilpittömäs uscon ties, Anna uscon
hedelmäs Laupiuden wihandella, Hywi töitä
cafwatella.

20. Walhen sijteet caicfi cateais, Uscos,
rackaudes myös, Toimos puheis pois ain rat-
cais, Käytöris ja ike työs. Wäärät todisturet
est Minun suusan pitämäst, Totudes ja rau-
has jalos, Anna minull henges walos!

21. Caickein himoin riettaudest Pubdist, JEsu,
werelläs, Anna elo wastaudest! Uudistes-
tus sydämes, Hengellinen wairwainen Sinuld
armo esinen: JEsu, JEsu, minu auta, Si-
nun callin cuollos cantra!

22. Minun aican ombi tärcki, Tuin yr nuos-
li lendämä: Cosca cuollo rinnat särkee, Suo-
jel uscon elämää! JEsu sinun hawoisas, tue-
sulas armosas, weres pubdistures aiwan, Tah-
don culkee tietä taiwaan.

23. JEsus elon cuolloo wastan JEsus ar-
mon istuin on: Nijn cuin saanut olen casten
Nijn nyt henges halliteon, et sijn listos wael-
lan, Casten woiman osotan, uudes luonnos,
uudes mieles, Uudes sydämes ja kieles!

24. Että sinu, Jumal, listän Armon caut-
ta JEsuren, Uscou cautta ihen listän Sinus,
JESU, elämän, Sanas woiman Autuudes
Wastan otan suloisex, HERRAN Ehtollista ha-
laan Sydämmestän perän palaan.

25. Halaan ruumis weres jälkeen, Useos si-
tä nautigen, Ei si' sielun cuole nalkään,
Waan saa uuden elämän, Joca tundu sydä-
mes, Uudistetur uscon ties, Syndein ander
saamiseri, Tundoni puhdistureri.

26. Täsä HERRan ehtollises, Bastoin kiu-
sauria, Minul woimaa JESus liskä, terwen jo
saan nautita, Sielun roivotureri Rindan
wahwistureri Pohaj templij JESuvelle, Canha
weljey uscowille.

27. Euin on JESus aina elon Eläisän ja
cuolesan, Miin mä ajan merta meloon, Hy-
wäs turwas ainian: Ei sit äkist cuolema Mi-
nu taida saawutta, euin on JESus saawutet-
tu, Useon elos omistettu.

28. JESu sinun tulemises Halaan, Toivon,
odotan; Ikäwöihen uscon tiesä, Jumoituyes ra-
eastan: JESu tule joudu jo Useowilles apu
tuo: Minä tulen JESus sano, Useowaiset
JESust jano, Amen.

Toinen Wirsi.

Weisat. euin: Ruoginkielinengin, eli euin:
Sarwäl world, farwäl ic.

Mh duomiot! so täys, Mun satanan or-
jan jo Jumal nyt löys: Se ijäinen
costo on kateeni tull, Euin eläisän en-
nen ain uhattin mull; Nyt helwettin liecki pään
ymbävin lyö, O ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynnäs
kään helwettin päin, Mun pucun ja paitan
täys kiroust lie, Mun sielun ja ruumin caick

kiros

Kirosus wie ; Sil korkeimman laki' mun kirosiin
caieck, Ei muutu, Caieck ; taieck.

3. Mä mato ja coi, Joo' calwane repimä
purewa woi, Oho, mikä rindoini alati syö ?
Mik ytimen poltta ? mik corwille lyö ? Mun
calwama tundon nyt heräis, woi ; woi, Mä
mato ja coi.

4. Nyt waaditan wiel Mä duomarin eteen
jo cuulupi tääl, Basunat caieck paubawan :
syndinen käy, Oho, eipä cusan mul apua näy ;
Caieck weriset syndini seura, ja niijn Ain pi-
tävät kiin.

5. Mä perkelein myös Täys asumasia ain
jocaihes työs, En Jumalat palwell, en totel-
lut waieck Mä käästyt kyl tiesin : nyt temmatan
caieck Mun eteen, Mä palwelin culdaa, eng'
huol' Waieck olisin cuol'.

6. Mun iheni pääl Mä luotin, ja palwelin
wakaani tääl, En Jumalaan itänäns turwata-
tain, Mun omahan woimaani turwaisin ain, En
Jumalat peljän, en racastan, en myös totella tien'.

7. En Jesusta myös Mä ehinnt puofengan
sydämen työs, Mun syndin mull rackambi oli
cuiu hän : Nutt mainita turhaan kyll taissin
mä sen. Sen pohimmän nimen, se mainittin
suus, Waieck sydän ol muus.

8. Mä caupihin ain Mun sydämen tuhona-
neil perkeleil, waan jo' nyt on ojitettu, jo nyt
on myyt, Is awaisin portin ; et murilla ol-
sint', Nyt owat ne tuhannet helberis siel Woi
sydämen wiel.

9. O tiuckua täyn Se kirosija sydän eun-
le,

sewon on löyn, Siin kiroilian myrkys, et kie-
leni päääl Ann lewitin rumia hengiä siel, Nijn
Easteni liiton pois kielsin juur suus, Joc' ru-
mia huus'.

10. Nijn Sabbathin myös Bei juovumus
myötäns; mun weljeni wiis, Ne ynnä mull
canhan joit', tääräisit niin, Et wijnasta röyh-
kälän yölläkin siin; Wijn-picarit, cannut ne
yhten meil soit Nijn paljon cuin voit.

11. Mä juomari mä, Jol winasta usein ol'
euumana pää, Joc' ainian huusin: mun sie-
luni juo Ann picarin culke: nyt perkele! tuo
Mull tulesta palawan maljan, saastj tääld, Ei
cucan juo pääld.

12. Ei cucan juo pääld Mun täyty juod
wijmeisen ropoingin siel. Ei anna mull cu-
can nyt pisaraa wett, joc' jähdytäis kielen,
caq tulista kätt Wiel tarjo se ruma: jo käteni
wei; Caicf iloni jäi.

13. Mä syndinen suur, Cuin kiroilin Isäni,
Mitini juur, Ja sydämmes usein heit tapoin
ja soin Heil niin paljon paha cuin ikänäns
woin, Mond' carwa mä harmay heil surusta
tein, Siis purtaan mä näin.

14. Mä murheri heil, Siel olin ja waelsin
syndisten teil, Eng totellut heitä; nyt täntövi
cuul' Ja totel', joit ennen en olisi luul, Siel
niisä imin, nyt kynsiä juur, Nijn costo on suur.

15. Mä peden kyns, Cuin ratelin lambat,
ei heidän ol' syyns, Mild köyhild mä kerikin
willat caicf pois, Waicf wuodatit kynnelit,
jot

jot en nyt sois; Ne kyynelet cuumene sieluni
pääll, Caicē cuumene tääl.

16. Cuing ahneus sai, Mun ylikēn wallan,
eng ikänän wai Mä ollut, ain wadein ja
ridoin cuin woin, Jult' köyhäin weristä hike
mä join, Nyt costo sen mitan muld waatipi
tääl, Cuin mittaisin siel.

17. Mun caluni caicē, Caicē eulda ja cupar
cuin cocoisin, waicē Siel ääneti macais, nyt
huutapi niin Ja soima mun warcar, wid' wa-
rasta kiin: Nijn huuta se peto cuin ennen ol'
wai, Jo nyt äänen sai.

18. Viel ylyyēt täyn, Mä olin: fill igeni
coriari löin, Mun pucuni silkis, jos woen;
caicē kijs, Nyt satanan sahrat mun sydämen
wijs, Se kiisdäwä prameas sydämen pääll,
Nyt poldetan tääl.

19. Mun huuldeni pääll, Kylärmetten myres
ky wuos haitiast siel, Täyn walhet ja petost ja
panetust suun Min löyttin; nyt satanas runs
dele luun, Nyt walhetten isä mun peret ja
pääll, Sen toderi jätt'.

20. Cuing mielellän wiel, Mä eumarfin por-
too ja palwelin siel, Händ nöyräst, ja himoi-
san andelin suut Sen lastaisel kädell, cuin jeni-
tergin muut Min Jesustans palwelit, joc' ri-
stin puus Mun edestän huus.

21. Se himo on näin, Mut aiwan car-
war ja catkeray käyn; Woi, woi sitä hetke
cuin suosion sain, Se tuhansin! lugunn on hie-
muisin ain; Nyt weriset kyynelet silmistän käy
Eik lohduust näy.

22. Ei sureuni tull, Ei sydämen pehmin, waicē
ja

sanottin mull: Yr surusa näändyvä Sielu on
maas, Ja cumartain kersä suld laupeut taas;
Nyt Jumal sen nosti cuin polweni potk' Mun
sywyteen sott'.

23. Mä vetoen miel, Mun fitan sen köy
himmän tawarten niel, Mond orwoi mä wäi
jwin, ja hymyden wein Cuin cotca pois kyn
sis, niin wäärptä tein, Mä awala juonis,
muut wairaiser sain, Jk rieastuin ain.

24. Mä walhetten suu, Jong walheista co
wendui sydän cuin luu, En wäärifä waloisa
pantiyi pan' Yht raisea, waan Sielun, ei
sitä mul an', Nyt taacaisin perkel, waan sen
caupan päääl, Wie ruumini wiel.

25. Mä karmetten pää, Cuin wihaisest
tiustuin cuin rajuinen sää, Sit' silmillän mur
haisin cuin oli haus, Ja minua Jumalan y
stämäy lauf', Se tyhnen sydän nyt purtan
eip' aut' Waicē sywä on haut'.

26. Mä synnistän tänn, Poistemmatan
lieckin, kyl ansaisin sen, Maa lewittä fitans
ja werisen suuns, Ja surkiast mun niele ain
pohiatoin cuuns, Cas syngiä sywöys sitt' i
kens lyö aut' Mu wastan mä, rauk.

27. Mä wapisen caicē, Cose muistan eüing
cului mun armoni aie, En Jumalan armo
sta totell' eng pyyn Jk autuuttan hake; mun
oman ol syyn, Sen yltiz ioc' neuwoi, jot' itki
sin nyt, Mun wihani sytt.

28. Kyl kyonelit wuot, Mun filmän mailmaa,
waan ei synnin suot, Sit' enämmin surin jos
coira mud euot, Cuin Jesuren cuollo, sijt en
mi

minä huol', En murhett' mä tunnostan pitän',
nyt wiel Hul' haawat on siel.

29. Mä paistetan tääl, Nyt ijäises wals
kias Kulkärmeitten pääl, Mun ymbäriin kiehu
caic' perkelet myös, Ja tulisi pihdeit, se hei
dän on työns, Mun sydämen repiwät piener,
oho; Ei lopuckan jo.

30. Nyt uppowat niijn, Mun jäsenen tulli
feen wirtaan, ja siin Ain waipurwat sorwäld,
ei pohja eik' maat' Tääs löytä; o sywys! cuin
sieluni saat, Mä häilyn cuin kekäle tuules,
waan en Mä sammu, cuin hän.

31. Nyt opein mä sen, Cuin ennen en to
tellut oppi; tul tänn O syndinen opi nyt mi
nusta jäl! Et onnetoin osa on wisingin hääl,
Cuin Jumalaa pilkka, ja lihansa työt, Ain
seurapi myöt.

32. Nyt autunden port' On mul kiini suljet, se
surma mun sort', Muut sisälle autunden portista
käy, Ei mul enä muuta cuin julmistus näy, Oet
tä mul jälil wiel olis yr' hetk', Käyd autunden retk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja
parus nyt pacahtu coin: Te wuoret ja eucfulat
langetean pääl Te tuliset allot cuin lainetit
tääl, Te langeteat päällen ja kätketät pois,
Jos ijäri wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun täyty
känd edes, mä toucka ja coi; Joo' jäsene ry
sky mun ruumisan, sill' Mä täytin caic' syn
nit cuin Sodoma, niill' Mä sidotan, sata
nas likoian lie, Jo helwettiin wie.

35. Nyt hymäsi jää, Sel' Jumal, ett armo
ett

ett suloinen sää, Jää taitvas, jää wafkeus,
Engelit myös, Jää Abramin helmet täs hie-
muises työs, Jää autuus, jää cunnia, ja En-
gelein ään', Tul syngens tänn.

36. O ijäistä yöt, O ijäistä mato, cuins
alati syöt O ijäistä sawu ja syngent suurt', O
ijäisyys jol ei ol loppu eik jurt, O ijäisyys, ijäi-
shs nyt olet sä tull' Juur caubiar mull.

37. Nyt sywyteen ratk, Mä cobdastans
wairwun, eik piinani eatk, Woi ruumin, woi
fielun, woi säsenet caick Woi luuni, sil au-
tuden hylkäin, waick Se mul oli tarjon,
mun cuoleman tie Nyt helwettiin wie.

38. Jos haudallen käyt, Niin kynelil tutki
nait cuoleman teit, Ja ajattel coscas miel syn-
nisa woi, Tāt' weristä costo, ja helwetin
soit', Cuins cuulet mun kiljuwan! kynelil sä
Jo parannus tee.

39. Täys tosi on se, Jong' ajatus usein
händ helwettiin wie, Se wälttä sen piinan;
ja pyrkii euin woi, Sinn' tawahan iloon,
jong Jumala loi, Joc' ei tahdo coko tāt' liec-
ki, se siel Käy elämän tiel.

* * * * *

40. Nyt syndinen suur, Pois käännä jo
caikista synnistä juur: Jos et sinä caikis ol'
elänyt niin Siin julkises mitas: Ehl pitävät
Eiin, Ne salaiset synnit, se turmellus juur,
Euin sinus on juur.

41. Euin Jesuxen pois, Ain lyckä, euin
armon ja elämän tois, Euin Jesuxen weren
ääs tällä, ja juo Ain wäärden wettä, euin
syu

syndi se tuo, Ja pyhyttä pilkkaa, sen osa on
tuos, Juur helwetin suos.

42. Se usco en cuol, Joll' waelda surutoin
syndisel suoll', Waick toivo se taimast, niin
cuoleman tie händ cuitengin äkist sit helwettijn
wie, Eose wiimeinen herki käy edes, se työ,
Sun helwettijn lyö.

43. Eose cuolluna käyt, pois Jumalan pel-
wost, ja mailman teit Min culjet, ja surutoin
elät, cuins saat Niins noudataat syndi; ja me-
net ain', maat', Sun Christitty nimesi alla,
se tie Sun helwettijn wie.

44. Niin käännny nyt pois, Siit syndisest
elämäst, ettei se tois Sul ijäistä iteu ja par-
cu, siis tääl Min pelvolla ajattel loppusi pää-
l: Mut' jos ett sä käännny, niin hirmuinen yö
Sun ylikes lyö.

45. O tulinen yö, Quin ytimes poltta, cuin
sydämes lyö, Quin lomyteen lackamat uvoita
ain, Siin ijäises sawus on pimeys wain, Siel
madot ja köpelit repiwät luut, Caick jäsenet
muut.

46. Et janoista pääs, Täs surmawas wal-
kias ja polttawas lääs, Quin jano on suurin
niin alca se jäll, Se suuringin jano wast al-
cu on siel: East' mailman ystäwä formes,
men' sinn', Ja jähdytä niin.

47. Et jähdyttä woi, Et lähesty cuohuwa
tulda se woi, Se tulinen myrsky, sen janoisen
suun, Viel tulella poltta, ja ytimen muun,
Ynn corwist ja silmist käy kipinät, täs On ti-
rous läs.

48. Et

48. Ett siunata saa, Siel suloissta taiwast,
sä kirottu maa, Täys kirous helwetin liekis
on ain, Sa kirosija kiroust leiksit wain, Siel
ijäinen, ijäinen kiroilian työ, Sun corvilles löö.

49. Huud' hirmuinen ään', Ei siinä voi
huocu ei wäso, silli hän, Sen huocuwon tu-
lella hucutia caicē, Sen wälynen rept ain up-
poman, waicē Se parcu, se huuta ei armo
fiel tul, Ei lanpeut cuul.

50. Sun listos on cuol, Cuin helwetin so-
winnos pidit, ei huol Se kihuwa ruma, waan
pilcka sun wiel Ets seuraisit händä, ja walhet-
ta tääl, Ets hyljäisit totuden sanan, ja weit,
Sun helwetin teit.

51. Muut duomitut myös, Sun toimos wiel
pilckawat helweini työs; Joit syunnisä racasit
cauhiari näet, Ne rewäise rules, ne myöten, sä
wiet Ain uppoman sywyteen, ijäises yös,
Sijn hirmuises työs.

52. Jos yhdengin wois Sun weliistäs
kaambari eroitta pois, Se olis jo kewiämb,
waan et sä pääs Niist ijäisist siteist täs tullis-
ses sääs, Ynn sannis ynn pilckas, ynn kirous
täyn, Sen olet siin löyn.

53. Ets pilckaisit tääl, Wanhurscasten retke,
ja carsasti pääl Ain cakoit niist fielui cuin luo-
puisit pois, Siit syndisest menost, cuin mail-
ma sois, Cuin wäldit sun teitäs: ja Jum-
las Eijn, Ain psyhisit niijn.

54. Se pilckay sul käv, Ja ijäises häpiär,
eik lohduust näh, Siel perkelein ilo ja pilca sul
on Yr ijäinen itcu, is duomittuin luon. Sun
luu

luulos, sun uscos, sun helwettijn woi, Siis
petores jäi.

55. Siin syndises ties, Jos pyysit ain eulle
ja olla siin mies; Sã cuoleman löysit juur is
jäiser sul, Et loppu siin löydä, ei apua cuul,
Ei henges siel loppu ei cuole se coi, Cuin hel
wetin toi.

56. Se löyhkä cuin kãn, Jk helwetist ylös,
jost ei loppu nãn, Se puhalda kituman hen
ges ain cans Sun henges sun sielus siel ain
ollesans, Ei sammuj se tuli, se tulinen sãã,
Tãys cuolema jãã.

57. Jos tuhannen wuot, Siin tules sã
poldetais päiwät ja yöt, Eik jo olis kyllä suur
kipu ja työ, Mut' siel joca hetki sul tuhans
ner löy, ei loppu, ei loppu wiel sitted' se coi
Cuin ijäri woi.

58. Ah wahingo suur, Cuin tul' ijäisel
sielulles juur! Ei mailman woitto luna
sta woi, Ot ajast siis waari jona
Ja kãänny nyt surutoin
catdalle tiel.

Mitä
woitta
ama

Arkhi. Sep.

Syr. 7: v. 39.

Mitä sinä itkänäs teet, niin ajattele loppua, ja
niin et sinä costan syndiä tee.

Esa. 66: v. 24.

Ja heidän pitää menemän ulos ja catzeleman ni-
den ihmisten raatoja, jotta minua vastan wäärin
teit: sillä ei heidän maons pidä cuoleman, eikä
heidän tulens sammuman, ja heidän pitää caifelle li-
halle cauhistuxexi oleman

Psalm. 49: v. 15.

Se macawat helwētis niincuin lambaat, cuolema
heitä calwa: ja heidän öyctäypens pitää hukuman,
ja heidän säyty-jääda helwētijn.

Hel. 18: v. 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät itzen, ja palaitcat caifest
wäärystän, ettet te lanais pahan teonne tähden.
Zeitäkät pois työn caifci ylitze käyminen, jolla te
rickonet oletta ja tehtät teillen uusi sydän, ja uusi
hengi: sillä mitä pitäis teidän cuoleman sinä Israelin
huone? Sillä ei minulla ole yhräkän ilo hänen cuo-
lemaans jota cuole, sano **HERA, HERA.**

Sentähden käändäkät itzenne, niin te
saatte elää.

M + R v 5736

